

Vi lægger fantastisk meget vægt på, at folkeskolen skal være en folkeskole for alle, herunder også for elever, der har forskellige religiøse baggrunde, men vi ønsker ikke, at religion på den måde skal ind og have en særlig rolle og have en forrang, hvor Dansk Folkeparti jo helt åbenbart også her er hyklerisk, for der er ingen grænser, hvis man har en kristen baggrund, og så er det i orden med særregler, men hvis det er andre religioner, er det ikke i orden med særregler. Vi synes slet ikke, at der skal laves særregler. Det skal være en folkeskole, hvor der er plads til alle.

Kl. 11:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Martin Henriksen (DF):

Der skal være plads til alle i folkeskolen, men der skal også være nogle rammer, og det skal kunne rummes inden for de rammer, og kan det ikke rummes inden for de rammer, må man sige fra. Det er det, der er pointen.

Jeg ved godt, at Socialdemokraterne i lang tid har kørt sådan en hetz imod alt, hvad der bare refererer til dansk kultur og kristendom i folkeskolen – det skal ud, det skal væk, fordi vi risikerer at støde nogen væk fra os. Så kan man selvfølgelig følge den socialdemokratiske linje og gøre folkeskolen fuldstændig religionsneutral og fuldstændig kulturneutral. Det er der også andre, der har været inde på i dag, og jeg synes bare, at det ville være skidt, hvis vi kom dertil.

Men bare sådan for at illustrere forskellen på Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, vil jeg henvise til en artikel fra den 7. oktober 2008 i Kristeligt Dagblad med overskriften »S vil gøre store bededag muslimsk«. Det var den socialdemokratiske kirkeordfører, der var ude at foreslå det.

Det er bare sådan et forsøg på at illustrere, at der er nogle partier – når det kommer til stykket, er der ét parti i Folketinget – der rent faktisk mener, at det er nuanceret, og at der skal være plads til mennesker med alle mulige baggrunde i folkeskolen, men det skal bare foregå inden for nogle rammer, og de rammer bliver løbende udvidet, og der er det bare, at vi beder partierne i Folketinget om på eller andet tidspunkt at tage stilling til, hvor grænsen går. Hvor går grænsen for Socialdemokratiet?

Kl. 11:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:54

Christine Antorini (S):

Hr. Martin Henriksen ved udmærket godt, at den henvisning til artiklen ikke var korrekt, og at Socialdemokratiet har et fuldstændig klokkeklart synspunkt med hensyn til, at det ikke skal ske for store bededag. Jeg synes, at hr. Martin Henriksen, hvis han ikke har fået læst den diskussion, der var, så bare skal søge på vores politiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, og så vil han få bekræftet, hvad der er Socialdemokratiets holdning.

Vi synes, at der skal være spilleregler. Vi ønsker ikke at skille børn ad. For at komme med et eksempel – for det er noget af det, som Dansk Folkeparti tager op i sit beslutningsforslag – er der diskussionen om badeforhæng. Jeg synes faktisk godt, at man kan diskutere, om det ikke er i orden, at man laver nogle spilleregler med hensyn til, at børn ikke nødvendigvis bryder sig om, at de skal bade, uden der er badeforhæng. Det kan der være mange grunde til. Det kan være, at de er generte; det kan være, at de ikke bryder sig om det, fordi de synes, de er for tykke; det kan være af religiøse hensyn; det kan være andet. Jeg synes, det er en meget rimelig diskussion at sige: Skal man have nogle spilleregler f.eks. i forhold til badeforhæng?

Men igen er det typisk for Dansk Folkeparti, at det kun handler om én ting: Det er en diskussion, der handler om børn med muslimsk baggrund. Vi ønsker at have den generelle diskussion. De spilleregler, som skolerne laver, skal selvfølgelig overholdes.

Kl. 11:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 11:56

Søren Krarup (DF):

Fru Christine Antorini siger, at folkeskolen skal være for alle. Det er jo et udsagn, vi alle er enige om. Spørgsmålet er kun: Hvilket folk? Der vil jeg jo sige, at Socialdemokratiets udvikling i moderne tid er en deprimerende historie. Den gamle undervisningsminister Borgbjerg vidste godt, hvad det danske folk var. Han var i øvrigt teolog. I 1937 vidste den radikale Jørgen Jørgensen det også og lavede en folkeskolereform, der i høj grad tog højde for, at det danske folk naturligvis er et kristent folk, som det står i grundloven. Det prægede også Socialdemokratiet med Hedtoft og H.C. Hansen, men så sker der desværre det brud, som er karakteristisk for 1960'erne, at så